

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa, mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2008. március 7. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t :

A társtettesként elkövetett sikkasztás vétsége miatt az I. r. vádlott és társa ellen indult büntető ügyben a Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa 2007. október 3. napján kihirdetett Kb.IV.187/2006/14. számú ítéletét **megváltoztatja**.

A II. r. vádlottal szemben kiszabott katonai mellékbüntetést 1 (egy) évre a soron következő rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő meghosszabbításra **enyhíti**.

Egyebekben az első fokú ítéletet az I. r. vádlott és a II. r. vádlott vonatkozásában helybenhagyja.

I n d o k o l á s :

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsa a 2007. október 3. napján kihirdetett KB.IV.187/2006/14. számú ítéletével az I.r. vádlottat sikkasztás vétsége miatt 240 napi tétel, napi tételenként 400 Ft pénzbüntetésre és lefokozásra, a II.r. vádlottat bűnsegédként elkövetett sikkasztás vétsége miatt 180 napi tétel, napi tételenként 300 Ft pénzbüntetésre és lefokozásra ítélte. Rendelkezett a pénzbüntetések meg nem fizetése esetére, azok szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról és a vádlottakat kötelezte az eljárás során felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A katonai ügyész 3 nap gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd az ítéletet mindkét vádlott tekintetében tudomásul vette. A vádlottak és védőjük felmentés érdekében jelentettek be fellebbezést.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészség a Kf.IV.137/2007. számú átiratában mindkét vádlott tekintetében az első fokú ítélet helybenhagyására tett indítványt, mivel az álláspontja szerint megalapozott, a vádlottak cselekményeinek minősítése törvényes és az elsőfokú bíróság által alkalmazott büntetések mindkét vádlott tekintetében alkalmasak a büntetési célok elérésére.

A nyilvános ülésen a vádlottak védője fellebbezését fenntartotta. Kiemelte, hogy nem az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét támadja, hanem álláspontja szerint a bíróság tévesen következtetett védencai bűnösségére. Álláspontja szerint a tényállásban írt azon magatartás, mely szerint a II.r. vádlott egy traktorban

tartózkodott, amíg az I.r. vádlott a traktorból üzemanyagot engedett le, nem alkalmas a II.r. vádlott tekintetében a pszichikai bűnsegédi magatartás megállapítására. Álláspontja szerint az I.r. vádlott a tényállásban írt magatartásából pedig nem következik, hogy az sikkasztásként értékelhető. Jogi álláspontja szerint ugyanis nem állapítható meg, hogy az I.r. vádlott által lefejtett üzemanyag eltulajdonításra került, ezért magatartása legfeljebb előkészületként értékelhető, amely a sikkasztás esetében nem jár büntetőjogi következményekkel. Utalt továbbá a joggyakorlatra, mely szerint a passzív jelenlét a bűncselekménynél nem alapozza meg a bűnsegédi elkövetés megállapítását, ezért ebből az okból is tévesnek tartotta a II.r. vádlott bűnösségének megállapítását. Mindezek alapján mindkét védece tekintetében bűncselekmény hiányában történő felmentésre tett indítványt.

A Katonai Fellebbviteli Ügyészségnek a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője az átiratában foglaltakat fenntartotta. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, a fellebbezés pedig lényegében okszerű mérlegelő tevékenységét támadják. Álláspontja szerint téves a védő azon érvelése, hogy az I.r. vádlott cselekménye legfeljebb előkészületként értékelhető, mivel a kialakult gyakorlat szerint az eltulajdonítás befejezetté válik akkor, ha a tulajdonos már nem rendelkezhet tulajdonával, mivel azt az elkövető elrejtette. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen minősítette mindkét vádlott cselekményét, a II.r. vádlott tekintetében felhívta a figyelmet arra, hogy mint katonának jelentési kötelezettsége lett volna az általa észlelt bűncselekménnyel kapcsolatban. Az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet, az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348.§ (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírálta. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a perrendtartás szabályai szerint folytatta le az eljárást, a rendelkezésére álló bizonyítékokat számba vette, azokat értékelési körébe vonta és álláspontját megindokolta. A bűnösségüket tagadó vádlottakkal szemben a tanúk vallomását fogadta el, mérlegelési jogkörében megállapítva az ítélet tényállását. E tényállás a rendelkezésre álló bizonyítékokkal alátámasztott, annak következtetései a logika szabályainak megfelelnek. A másodfokú bíróság álláspontja szerint az első fokú ítélet mentes a Be. 351.§ (2) bekezdésében írt hiányosságoktól, ezért az felülbírálatra alkalmas.

A Be. 351.§ (1) bekezdése szerint a másodfokú bíróság a határozatát az elsőfokú bíróság által megállapított tényállásra alapítja, kivéve, ha az elsőfokú bíróság ítélete megalapozatlan, illetőleg a fellebbezésben új tényt állítottak, vagy új bizonyítékokra hivatkoztak és ennek alapján a másodfokú bíróság bizonyítási eljárást folytat le. Az előzőekben kifejtettek szerint a másodfokú bíróság úgy ítélte meg, hogy az első fokú ítélet megalapozott, ezért azt irányadónak tekintette a másodfokú eljárásban is, azt elfogadva felülbírálata alapjául.

A vádlottak és védőjük által felmentés érdekében előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság nem tartotta alaposnak, és nem értett egyet a védő perbeszédében kifejtett érvekkel.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállásból helyesen következtetett a vádlottak bűnösségére és helyesen minősítette a vádlottak cselekményét a Btk.317.§ (1) bekezdésébe ütköző, de a (2) bekezdés szerint minősülő sikkasztás vétségének, amelyet a II.r. vádlott bűnsegédként valósított meg.

A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal a védői okfejtéssel, hogy az I.r. vádlott cselekménye legfeljebb a sikkasztás előkészületeként értékelhető. Az irányadó tényállás alapján ugyanis az I.r. vádlott a rábízott járműből gázolajat fejtett le műanyag kannába. Az irányadó tényállásból valóban nem lehet megállapítani, hogy az összesen 87 liter gázolaj hova került. Ugyanakkor a másodfokú bíróság álláspontja szerint helyesen következtetett az elsőfokú bíróság az általa feltárt tényekből arra, hogy ezt az I.r. vádlott eltulajdonította. A rendelkezésre álló bizonyítékokból ugyanis a 87 liter üzemanyag az I.r. vádlott magatartásának következményeként tűnt el a gépjárműből és az nem került elő. A katonai ügyész helyesen hivatkozott arra a gyakorlatra, amely befejezett eltulajdonításként értékeli az elkövető azon cselekményét, amikor az általa eltulajdonítani szándékozott dolgot elrejtéssel kivonja a tulajdonos rendelkezése alól. Az I.r. vádlott birtokba vette az általa leeresztett üzemanyagot és azzal a továbbiakban ismeretlen módon rendelkezett, megfosztva az alakulatot attól, hogy azt ismételten hatalmába vegye. Ezekből a tényekből helyesen következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy az I.r. vádlott eltulajdonítási szándékkal vette magához az üzemanyagot, ezért magatartása befejezett sikkasztásként értékelendő.

Az irányadó tényállás alapján a II.r. vádlottnak észlelnie kellett az I.r. vádlott cselekményét. Mint katonának az általa észlelt bűncselekménnyel kapcsolatban jelentési kötelezettsége állt fenn, továbbá nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy beosztásából adódóan ő is anyagi felelősséggel tartozott a gépjárműben tárolt üzemanyagért. E tényekből adódóan helyesen következtetett az elsőfokú bíróság arra, hogy magatartása szándékerősítően hatott az I.r. vádlott cselekményére, ezért bűnsegédként való felelőssége megállapítható. Az előzőekből következően nem értett egyet a másodfokú bíróság azon védői érveléssel, hogy a II.r. vádlott cselekménye legfeljebb passzív jelenlétként értékelhető, ezért büntetőjogi felelőssége nem állapítható meg.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket és az I.r. vádlottal szemben a büntetési célok elérésére alkalmas fő- és mellékbüntetést szabott ki. Az általa megállapított pénzbüntetés napi tételszáma és annak összege megfelelően tükrözi az általa elbírált cselekmény tárgyi súlyát és a lefokozás katonai mellékbüntetéssel alkalmas arra, hogy az I.r. vádlottat visszatartsa hasonló jellegű bűncselekmények elkövetésétől.

A II.r. vádlott tekintetében is helyesen alkalmazott az elsőfokú bíróság pénzfőbüntetést, megfelelő mértékben állapítva meg annak összegét, azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint nem szükséges vele szemben a legsúlyosabb katonai mellékbüntetés alkalmazása. A II.r. vádlott az elbírált cselekmény pszichikai bűnsegéde volt és nem hagyható figyelmen kívül az sem, hogy szolgálati előjárója valósította meg tettesként a cselekményt. E nyomatékos enyhítő körülményre figyelemmel a másodfokú bíróság a II.r. vádlottal szemben kiszabott katonai mellékbüntetést 1 évre a soron következő rendfokozatba előlépésre előírt várakozási idő meghosszabbítására enyhítette (Btk.134.§ (1) és (2) bekezdés), mivel az előléptetést hosszabb várakozási idő eltöltésével kell kiérdemelnie.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért egyebekben a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az első fokú ítéletet - helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372.§ (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2008. március 7.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes sk. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes sk. bíró

A Fővárosi Bíróság Katonai Tanácsának ítélete az I.r. vádlott és a II.r. vádlott vonatkozásában a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

Budapest, 2008. március 7.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

tisztviselő